

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. srpnja 2020. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – „Sanresa” UAB protiv Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

(Predmet C-295/20)

(2020/C 329/05)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Sanresa” UAB

Tuženik: Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 18. stavak 2. prvi podstavak točku (b), članak 56. stavak 1. drugi podstavak, članak 58. stavak 1. prvi podstavak točku (a) i članak 58. stavak 2. drugi podstavak Direktive 2014/24 ⁽¹⁾ te članke 3. do 6. i druge odredbe Uredbe br. 1013/2006 (zajedno ili zasebno, ali ne ograničavajući se na njih) tumačiti na način da odobrenje izdano gospodarskom subjektu, koje je potrebno za otpremu otpada iz jedne države članice Europske unije u drugu, treba klasificirati kao zahtjev u vezi s izvršavanjem ugovora o javnoj nabavi usluga, a ne zahtjev u vezi s pravom na obavljanje djelatnosti?
2. Ako navedeno odobrenje za otpremu otpada treba smatrati kriterijem za odabir dobavljača (sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti), treba li načela transparentnosti i poštenog tržišnog natjecanja predviđena člankom 18. stavkom 1. prvim i drugim podstavkom Direktive 2014/24, člankom 58. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) i člankom 58. stavkom 2. drugim podstavkom te direktive, slobodno kretanje osoba, robe i usluga predviđeno člankom 26. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članke 7. do 9. Uredbe br. 1013/2006 ⁽²⁾ (zajedno ili zasebno, ali ne ograničavajući se na njih) tumačiti i primjenjivati na način da uvjeti javne nabave usluga gospodarenja otpadom, osobito oni koji se tiču krajnjih datuma za dostavu ponuda, moraju za domaće ili strane dobavljače koji žele prevoziti otpad preko granica država članica Europske unije stvoriti uvjete koji im omogućuju neograničeno sudjelovanje u takvim postupcima nabave i da se tim dobavljačima među ostalim mora omogućiti da dostave navedeno odobrenje ako im je ono izdano nakon krajnjeg datuma za dostavu ponuda?
3. Ako navedeno odobrenje za otpremu otpada treba, u skladu s člankom 49. i točkom 17. dijela C Priloga V. Direktivi 2014/24 i njezinim člankom 70., smatrati zahtjevom u vezi s izvršavanjem ugovora o javnoj nabavi, treba li načela javne nabave predviđena člankom 18. te direktive i opći postupak dodjele ugovora utvrđen u njezinu članku 56. tumačiti na način da u postupcima javne nabave nije moguće odbiti ponudu sudionika koji nije dostavio to odobrenje?
4. Treba li članak 18., članak 56. stavak 1. prvi podstavak točku (b), članak 58. stavak 1. prvi podstavak točku (a) i članak 58. stavak 2. Direktive 2014/24 tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo prema kojem javni naručitelji u dokumentaciji o javnoj nabavi mogu unaprijed odrediti postupak ocjenjivanja ponuda u okviru kojeg se pravo dobavljača na obavljanje djelatnosti (sposobnost za obavljanje gospodarske djelatnosti) provjerava djelomično ili se uopće ne provjerava iako je imanje tog prava preduvjet za zakonito izvršavanje ugovora o javnoj nabavi, a javni naručitelji mogu unaprijed biti svjesni potrebe za postojanjem tog prava?

5. Treba li članak 18. i članak 42. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2014/24 te članak 2. točku 35., članke 5. i 17. kao i ostale odredbe Uredbe br. 1013/2006 tumačiti na način da javni naručitelji, kad je riječ o nabavi usluga gospodarenja otpadom, te usluge mogu zakonito nabaviti samo ako u dokumentaciji o javnoj nabavi jasno i precizno odrede količinu i sastav otpada te druge važne uvjete izvršavanja ugovora (primjerice, pakiranje)?

(¹) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.)

(²) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86. i ispravak SL 2014., L 283, str. 65.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2020. uputio Sąd Rejonowy w Opatowie (Poljska) –
Ultimo Portfolio Investment (Luksemburg) S.A. protiv KM**

(Predmet C-303/20)

(2020/C 329/06)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Opatowie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Tuženik: KM

Prethodna pitanja

Predstavlja li sankcija prekršajne odgovornosti predviđena člankom 138.c stavkom 1. Kodeksa wykroczeń (Zakonik o prekršajima) za nepoštovanje obveze procjene kreditne sposobnosti potrošača iz članka 8. stavka 1. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (¹) odgovarajuću i dostatnu provedbu zahtjeva da se u nacionalnom pravu utvrde djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za vjerovnikovu povredu obveze procjene kreditne sposobnosti potrošača koja se državama članicama nalaže člankom 23. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ?

(¹) SL 2008., L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2020. uputila Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) –
SIA MONO protiv Valsts ieņēmumu dienests**

(Predmet C-326/20)

(2020/C 329/07)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj u prvostupanjskom postupku i žalitelj: SIA MONO

Tuženik i žalitelj: Valsts ieņēmumu dienests